

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 835

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
841. — Decret privind numirea unui procuror	2	Decizia nr. 870 din 23 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	10–11
842. — Decret privind numirea unui procuror	2		
843. — Decret privind numirea unui procuror	2		
844. — Decret privind numirea unui procuror	3	Decizia nr. 888 din 25 octombrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961	11–13
845. — Decret privind numirea unui procuror	3		
846. — Decret privind numirea unui procuror	3		
847. — Decret privind numirea unui procuror	4		
848. — Decret privind numirea unui procuror	4	Decizia nr. 941 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective	13–15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 854 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 859 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	7–8	2.179. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea art. 16 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 535/2007 privind aprobarea normelor pentru acordarea licenței de transport feroviar și a certificatelor de siguranță în vederea efectuării serviciilor de transport feroviar pe căile ferate din România	15–16
Decizia nr. 862 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor	8–9		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Chițu E. Constantin-Florin se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pitești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 841.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ianculescu T. Teodor se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 842.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Florea M. Radu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turda.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 843.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vlcea I. Lucian-George se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Hunedoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 844.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Pelmuș D. Ciprian-Ionuț se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 845.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cotelnic V. Alexandru se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 846.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Chișu I. Bogdan-Călin se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Zalău.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 847.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Drumariu L. Denisa se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 848.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 854**

din 18 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Laurențiu-Marian Apetri în Dosarul nr. 42.714/299/2011 al Judecătoriei

Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 886D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că măsura criticată nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției și făcând trimitere la Decizia din 28 iunie 2011 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ioan Pop împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 42.714/299/2011, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Laurențiu-Marian Apetri într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții rutiere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă accesul liber la justiție, nepermițând contravenientului nemulțumit de aplicarea unei măsuri complementare, respectiv reținerea permisului de conducere sau a dovezii înlocuitoare, să formuleze plângere în fața instanței de judecată competente împotriva acestei măsuri, separat de pedeapsa principală a amenzii, fapt ce nu dă, în consecință, instanței de judecată posibilitatea de a cenzura sancțiunea complementară independent de cea principală.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât persoana sancționată contravențional are posibilitatea de a formula plângere în condițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Se arată, de asemenea, că o astfel de persoană poate formula toate apărările pe care le consideră necesare, instanța de judecată verificând astfel legalitatea și temeinicia procesului-verbal și hotărând asupra sancțiunii aplicate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatului Poporului arată că art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale și că își menține punctele de vedere exprimate în deciziile Curții Constituționale nr. 1.420 din

5 noiembrie 2009, nr. 775 din 3 iunie 2010 și nr. 919 din 6 iulie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (3): „(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...]*

e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.”;

— Art. 111 alin. (1): „(1) *Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: [...]*

c) la săvârșirea uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și în situația prevăzută la art. 115 alin. (1).”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.201 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 7 octombrie 2011, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, reținând că reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală — amenda, și a uneia sau mai multor sancțiuni complementare nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale, întrucât aceste sancțiuni au drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege.

De asemenea, Curtea a constatat că liberul acces la justiție al persoanei care a fost sancționată contravențional este asigurat prin posibilitatea de a formula plângere, în condițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia „împotriva procesului-verbal de

constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta”, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, aceasta poate formula toate apărările pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată, verificând legalitatea și temeinicia procesului-verbal, hotărăște asupra sancțiunilor aplicate. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, reglementare-cadru în materie contravențională, prevede că „Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”.

Așadar, Curtea a reținut că instanțele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De altfel, cât privește dispozițiile art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, criticate fie distinct, fie împreună cu alte dispoziții ale aceluiași act normativ, Curtea s-a mai pronunțat, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.065 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 11 octombrie 2010, și Decizia nr. 1.420 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 18 decembrie 2009.

Contrar susținerilor autorului excepției, Curtea a statuat că textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din

primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”.

Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, reglementarea reținerii permisului de conducere nefiind de natură să aducă în vreun fel atingere acestor garanții procesuale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că reglementarea de către legiuitor a aplicării obligatorii, împreună cu sancțiunea principală a amenzii, a sancțiunii complementare a reținerii permisului de conducere sau a dovezii înlocuitoare a acestuia, prevăzută la art. 111 alin. (1) lit. c) din ordonanța de urgență criticată, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. e) din aceeași ordonanță de urgență, respectiv al depășirii cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, aplicare ce nu este lăsată la aprecierea organului constatator, este consecința legăturii directe în care se află cu fapta sancționată și a pericolului social sporit al acesteia. În consecință, o atare reglementare asigură ocrotirea unor valori sociale de o însemnătate sporită, precum viața, integritatea fizică și sănătatea participanților la traficul rutier, proprietatea publică și privată și mediul înconjurător.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Laurențiu-Marian Apetri în Dosarul nr. 42.714/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 859

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petruța Poenariu și Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva în Dosarul nr. 1.807/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 988D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că măsura criticată nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției și făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.264 din 26 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.807/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Petruța Poenariu și Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii de pensionare prin care părții i-a fost recalculată pensia conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și obligarea Casei de Pensii din Ministerul Apărării Naționale la plata diferențelor convenite și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, suprimând dreptul de a formula recurs împotriva hotărârii judecătorești prin care o instanță se declară incompetentă, lasă judecătorilor posibilitatea de a se situa deasupra legii, conferindu-le astfel o situație privilegiată și încălcând prevederile constituționale ale art. 16. Se arată, de asemenea, că textele criticate permit instanțelor să se desesizeze fără ca hotărârile prin care acestea se declară incompetente să poată fi atacate, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție. Pentru aceste motive, autorul susține că prevederile art. 158 alin. 3 din

Codul de procedură civilă dau judecătorilor posibilitatea încălcării principiilor statului de drept statuate la art. 1 alin. (3) din Constituție.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia referitoare la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatului Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că își menține punctele de vedere ce au fost reținute în deciziile Curții Constituționale nr. 65 din 31 ianuarie 2012, nr. 99 din 7 februarie 2012, nr. 251 din 15 martie 2012 și nr. 301 din 27 martie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 158 alin. 3: „*Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul român, ale art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, prin care a statuat că normele legale criticate nu vin în contradicție cu Legea fundamentală, acestea fiind edictate pentru a evita tergiversarea soluționării cauzei, pentru a asigura celeritatea procesului și dreptul la un proces echitabil; or, atingerea acestor deziderate presupune soluționarea neîntârziată a oricărui litigiu de către instanța judecătorească competentă.

Curtea a arătat că dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac sunt asigurate prin art. 159¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care instituie în sarcina instanței investite prin hotărârea de declinare a competenței atribuția de

a verifica și de a stabili, din oficiu, dacă este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate, iar prin art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă se conferă părții interesate posibilitatea de a critica nelegalitatea sentinței pronunțate asupra fondului prin invocarea motivului de recurs, respectiv dacă hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe, invocată în condițiile legii.

Curtea a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa că „accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații

deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”. Relevante în acest sens sunt Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 66 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 4 aprilie 2001, precum și Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petruța Poenariu și Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva în Dosarul nr. 1.807/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 862
din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, excepție ridicată de Bogdan Brotea în Dosarul nr. 2.929/54/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.098D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ordinele miniștrilor nu pot face obiectul excepțiilor de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.929/54/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor**, excepție ridicată de Bogdan Brotea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei excepții de nelegalitate a unui act administrativ, potrivit căruia folosirea de către reclamant a autovehiculului al cărui proprietar este a fost condiționată de plata taxei pe poluare, reglementată prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006, prin condiționarea înmatriculării permanente sau temporare a autovehiculului de plata taxei pe poluare, afectează dreptul de folosință al proprietarului asupra acestuia, fapt ce constituie o încălcare a dreptului său de proprietate, ce contravine prevederilor art. 44 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că textele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44, Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 fiind emis în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatului Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece ordinele emise de autoritățile administrației publice nu pot fi supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, eventuala nelegalitate a acestora fiind de competența instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, excepție ridicată de Bogdan Brotea în Dosarul nr. 2.929/54/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (1): „(1) *Înmatricularea permanentă sau înmatricularea temporară se efectuează pe baza următoarelor documente: [...]*

j) începând cu data de 1 ianuarie 2007, dovada plății taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, stabilită potrivit legii;”.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, numai legile sau ordonanțele pot fi obiect al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție.

Prin urmare, ordinele emise de miniștri în aplicarea actelor normative sau dispozițiile din cuprinsul acestora nu pot face obiectul excepțiilor de constituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial și nu pot fi supuse controlului de constituționalitate. Cenzurarea eventualei nelegalități a actelor emise de autoritățile administrației publice revine instanțelor judecătorești.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 870

din 23 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991
pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială,
a ordinii și liniștii publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vitantis” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.787/4/2011 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 78D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Alberto Văduva, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Susține că textul de lege criticat ar fi trebuit să precizeze anumite valori ale intensității sunetului, exprimate în decibeli, în funcție de care fapta să fie considerată contravenție. În schimb, prevederea legală supusă controlului de constituționalitate permite aprecierea faptei drept contravenție pe baza percepției subiective a agentului constator. Depune și note scrise în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, având în vedere faptul că autorul acesteia solicită completarea textului de lege criticat, și, în subsidiar, ca neîntemeiată. În acest sens, consideră că important pentru caracterizarea faptei ca fiind contravenție nu este valoarea exactă a intensității sunetului, ci gradul în care aceasta aduce atingere climatului necesar conviețuirii liniștite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 17.787/4/2011, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vitantis” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea**

plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este lacunar și este necesară completarea acestuia prin indicarea, în unități de măsură a sunetului (decibeli), fie a intensității începând de la care folosirea aparatului muzicale cauzează tulburarea liniștii locuitorilor, fie a intensității maxime la care poate fi folosită aparatura muzicală fără a fi tulburată liniștea locuitorilor. Arată că, în măsura în care norma nu stabilește în mod neechivoc astfel de valori, constatarea săvârșirii contravenției reprezintă efectul percepției subiective a agentului constator, egalitatea în fața legii fiind, în acest fel, înfrântă, deoarece aplicarea legii devine arbitrară. Precizează, totodată, că persoana interesată să conteste procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nu are la îndemână niciun mijloc eficace de probă prin care să demonstreze că intensitatea la care folosea aparatura muzicală nu cauzează tulburarea liniștii publice.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, persoanele sancționate contravențional având posibilitatea să apeleze la persoane specializate pentru analiza nivelului de zgomot și să depună la dosar rezultatele acestor verificări, să înregistreze intensitatea sunetului cu aparate speciale ori să solicite audierea unor martori cu privire la intensitatea zgomotelor. Menționează că este adevărat că indicarea unor limite ale intensității zgomotelor ar înlătura riscul pronunțării unor soluții contradictorii în practica judecătorească, dar acest lucru nu ține de constituționalitatea legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate este constituțional. Consideră că, reglementând sancționarea contravențională a faptelor prin care se încalcă o normă de conviețuire socială, aceasta se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. Arată, de asemenea, că textul criticat nu instituie nicio măsură de natură să lezeze dreptul la un proces echitabil, contravenientul având posibilitatea de a se adresa instanței de judecată pentru exercitarea controlului legalității și temeiniciei procesului-verbal și de a propune probe în apărare. Precizează, totodată, că aspectele de neconstituționalitate vizează, de fapt, modificarea și completarea normei legale supuse controlului de constituționalitate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni: (...) 27. organizarea de petreceri cu caracter privat și utilizarea de aparatură muzicală la intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor, în corturi, alte amenajări sau în spațiu neacoperit,*

situate în perimetrul apropiat imobilelor cu destinația de locuințe sau cu caracter social, în mediul urban”.

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și în art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, din motivarea acesteia, rezultă că autorul său își bazează criticile pe lipsa unor precizări care consideră că ar fi necesare în cuprinsul textului de lege ce formează obiect al excepției pentru a se putea stabili în mod obiectiv dacă aparatul muzicală a fost într-adevăr utilizată la o intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor. Conform jurisprudenței sale, Curtea nu poate da curs unei astfel de solicitări, neintrând în atribuțiile sale modificarea și completarea textelor de lege supuse controlului de constituționalitate. În acest sens sunt prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Dacă ar proceda la sancționarea pretensei omisiuni legislative, Curtea Constituțională ar nesocoti competența exclusivă a Parlamentului, care este, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, unica autoritate legiuitoare a țării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vitantis” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.787/4/2011 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 888

din 25 octombrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, excepție ridicată de Alexandru Vulcu

în Dosarul nr. 1.102/64/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 750D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.102/64/2011, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961**. Excepția a fost ridicată de reclamantul Alexandru Vulcu în cadrul unei acțiuni având ca obiect recunoașterea și acordarea de drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în unități unde se impunea munca forțată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens, arată că, prin conținutul și condițiile impuse, textul de lege criticat nu recunoaște și nu acordă aceleași drepturi tuturor persoanelor care au efectuat stagiul militar prin obligarea la muncă forțată. Astfel se creează o vădită discriminare între cetățenii care se găsesc în situații identice, respectiv au efectuat stagiul militar în alte detașamente de muncă decât cele care au aparținut Direcției Generale a Serviciului Muncii sau ulterior, până în anul 1964. Legiuitorul limitează astfel, în mod discriminatoriu, perioada de acordare a unor drepturi doar pentru o parte din militarii care au efectuat stagiul militar într-o anumită structură organizatorică și într-o perioadă de timp ulterioară.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, ținând seama de faptul că este dreptul suveran al statului de a acorda drepturi și de a stabili categoria beneficiarilor măsurilor reparatorii în funcție de anumite criterii obiective. Prin adoptarea acestei reglementări, nu se creează niciun privilegiu sau nicio discriminare, fiind vorba despre un act reparatoriu material și moral față de cei care au fost obligați la muncă forțată și nu la satisfacerea stagiului militar, prin pregătire pentru apărarea patriei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, menționând că își păstrează punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 254/2005, nr. 213/2004 și nr. 160/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 6 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „*Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana, cetățean român, care a efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 254 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 24 iunie 2005, s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, respingând excepția de neconstituționalitate a acestora.

Curtea a constatat că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic, indiferent de situațiile diferite în care se găsesc subiecții de drept.

Așa fiind, și întrucât situația juridică a persoanelor, cetățeni români, care au efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii, în perioada 1950—1961, a fost esențial diferită de aceea a altor categorii de persoane care au prestat muncă forțată în cadrul altor structuri organizate, în aceeași perioadă, recunoașterea unor drepturi doar pentru cei din prima categorie, cu titlu reparatoriu, nu constituie o discriminare, ci un tratament juridic diferențiat impus și justificat obiectiv de situațiile diferite în care s-au aflat beneficiarii.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate. Astfel, prin Decizia nr. 213 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 9 iunie 2004, a statuat că, întrucât reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție nu este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, excepție ridicată de Alexandru Vulcu în Dosarul nr. 1.102/64/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 941

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.438/111/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective**. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată din oficiu, în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea unor contestații la decizia de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece fac distincție între „cei disponibilizați care au fost salariați ai serviciilor publice descentralizate ale administrației publice centrale și locale și cei disponibilizați foști salariați ai societăților comerciale, companii naționale, societăți naționale, regii autonome, societăți comerciale ori alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități finanțate din fonduri bugetare, extrabugetare, fără a exista o justificare obiectivă, rezonabilă, aceștia aflându-se în situații similare, angajați a căror finanțare se acordă din bugetul local sau central”. Mai arată că „distincția făcută între salariați ai unităților aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități și instituții finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare și salariații încadrați în societăți publice descentralizate ale administrației publice centrale sau locale,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, excepție ridicată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 2.438/111/2009 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.127D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune, în principal, concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece instanța de judecată solicită modificarea textului de lege criticat. În subsidiar, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispoziția de lege criticată prevede soluții juridice diferite pentru situații care sunt diferite.

deci ambele finanțate din bugetele locale, centrale, nu poate fi primită, fiind contrară art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Protocolului nr. 12 la aceasta.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia „egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind permisă instituirea unor tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, în considerarea situațiilor specifice în care acestea se află, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.”

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece dreptul la plăți compensatorii nu este un drept constituțional, iar stabilirea categoriilor de persoane disponibilizate care beneficiază de plăți compensatorii intră în competențele legiuitorului, potrivit opțiunii sale libere, în raport cu resursele financiare ce pot fi destinate acestui scop în diferite perioade.

Pe de altă parte, consideră că textul este criticat din perspectiva omisiunii de reglementare, aspect ce ar presupune modificarea și completarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 303 din 29 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 6 iulie 2001, care au următorul cuprins: „*Măsurile de protecție socială prevăzute la alin. (1) nu se aplică salariaților încadrați în aparatul propriu și în serviciile publice descentralizate ale administrației publice centrale și locale.*”

Prevederile alin. (1) la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Măsurile de protecție socială prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se aplică salariaților încadrați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată și care sunt disponibilizați prin concedieri colective, efectuate în procesele de restructurare, reorganizare, închidere operațională parțială sau totală a activității, privatizare sau lichidare, de către societăți comerciale, companii naționale, societăți naționale, precum și regii autonome, societăți*

comerciale ori alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități și instituții finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare, denumite în continuare angajatori.”

Potrivit art. 132 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, „*Denumirea aparat propriu de specialitate se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea aparat de specialitate. Denumirea aparat propriu de specialitate al consiliului local se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea aparat de specialitate al primarului. Denumirea servicii descentralizate ale ministerelor se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea servicii publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, precum și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Protocolului nr. 12 la aceasta, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul care formează obiectul criticii de neconstituționalitate prevede măsuri speciale, printre care și dreptul la plăți compensatorii, pentru salariații încadrați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată și care sunt disponibilizați prin concedieri colective, efectuate în procesele de restructurare, reorganizare, închidere operațională parțială sau totală a activității, privatizare sau lichidare, de către societăți comerciale, companii naționale, societăți naționale, precum și regii autonome, societăți comerciale ori alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități și instituții finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare, iar nu și pentru salariații încadrați în aparatul propriu și în serviciile publice descentralizate ale administrației publice centrale și locale.

Dreptul la plăți compensatorii nu este un drept constituțional, legiuitorul dispunând de o marjă de apreciere în stabilirea măsurilor de protecție socială diferențiate pe categorii de salariați.

Dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

Or, Curtea reține că salariații încadrați cu contract individual de muncă de către societăți comerciale, companii naționale, societăți naționale, precum și regii autonome, societăți comerciale ori alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități și instituții finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare, nu sunt în aceeași situație juridică cu salariații la care se referă textul de lege criticat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, excepție ridicată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 2.438/111/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru modificarea art. 16 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 535/2007 privind aprobarea normelor pentru acordarea licenței de transport feroviar și a certificatelor de siguranță în vederea efectuării serviciilor de transport feroviar pe căile ferate din România

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) lit. k) pct. (ii) din anexa nr. 1 „Regulament de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (1) pct. 1 și 12 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 16 din anexa nr. 2 „Norme pentru acordarea certificatelor de siguranță” la Ordinul ministrului transporturilor nr. 535/2007 privind aprobarea normelor pentru acordarea licenței de transport feroviar și a certificatelor de siguranță în vederea efectuării serviciilor de transport feroviar pe căile ferate din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 26 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Pentru a fi utilizat în exploatare un vehicul feroviar motor se poate înscrie în unul sau mai multe certificate de siguranță partea B, deținute de operatori de transport feroviar.

(2) Înscrierea aceluiași vehicul într-un certificat de siguranță partea B al unui alt operator de transport feroviar se efectuează în cazul în care există încheiat un contract de închiriere a vehiculului, leasing sau alte documente similare acestora, între cei 2 operatori de transport feroviar. Contractul de închiriere trebuie să conțină responsabilități privind întreținerea și repararea vehiculului închiriat, precum și responsabilități în cazul producerii unor accidente sau incidente în care este implicat acesta.

Se admite utilizarea, cu caracter operativ, a unui vehicul de același tip de către un alt operator de transport feroviar, fără înscrierea acestuia în certificatul de siguranță partea B, numai

dacă nu se depășește o durată de utilizare de maximum 5 zile/lună, cu avizarea prealabilă a ASFR și a Companiei Naționale de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., în următoarele condiții confirmate în scris de către solicitant:

a) vehiculul este apt din punct de vedere tehnic pentru efectuarea aceluiași tip de serviciu de transport feroviar în condiții de siguranță — declarație pe propria răspundere;

b) sunt îndeplinite cerințele pentru remorcarea trenurilor, prevăzute în livretele de mers ale trenurilor și modificarea programului de circulație.

(3) Pentru înscrierea vehiculului și în certificatul de siguranță partea B al celui de-al doilea operator de transport feroviar în vederea efectuării aceluiași tip de serviciu de transport feroviar pe care îl efectuează primul operator, solicitantul trebuie să depună la ASFR următoarele documente:

a) o cerere scrisă din care să reiasă:

— denumirea deținătorului vehiculului închiriat și numărul certificatului de siguranță partea B în care a fost înscris inițial vehiculul;

— datele de identificare ale vehiculului închiriat, respectiv: tipul acestuia, numărul de identificare, seria șasiului, puterea nominală și denumirea deținătorului;

b) dovada deținerii vehiculului pe perioada utilizării acestuia — contract de închiriere, leasing sau alte documente similare acestora.

(4) Pentru înscrierea vehiculului și în certificatul de siguranță partea B al celui de-al doilea operator de transport feroviar în vederea efectuării altui tip de serviciu de transport feroviar decât cel efectuat de către primul operator, solicitantul trebuie să depună la ASFR documentele prevăzute la alin. (3), precum și documentul privind evaluarea tehnică a vehiculului efectuată de către ONFR pentru prestarea noului tip de serviciu.

(5) Pe perioada valabilității contractului de închiriere, leasing sau alte documente similare acestora, se poate utiliza vehiculul de către ambii operatori de transport feroviar numai dacă există prevăzută o asemenea clauză în contract, care să acopere și responsabilitățile prevăzute la alin. (2) ale operatorului de

transport feroviar care utilizează la un moment dat vehiculul respectiv.

(6) Personalul de conducere al vehiculelor, de însoțire a trenurilor și de manevră feroviară trebuie să fie personal al operatorului de transport feroviar care utilizează vehiculul, angajat pe bază de contract, pe durată determinată sau nedeterminată.”

Art. II. — Autoritatea Feroviară Română — AFER, administratorul infrastructurii feroviare publice, gestionarii infrastructurii feroviare neinteroperabile și operatorii de transport feroviar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. 2.179.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 601987